

[Indenrigsministeren.]

dunkles af den ærede konservative Ordførers. Det er altsaa Sandheden om Tilsidesættelsen af Provinsens Organisationer.

Maa jeg saa ikke have Lov til, da det har en vis Tilknytning til de Indvendinger, det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds har rettet mod dette Lovforslag, i Anledning af det ærede Medlems Udtalelse om Korrekturlæsningen paa mit Lovforslag at henstille til det ærede Medlem at læse Korrektur paa en Artikel i Bladet „Børsen“ vedrørende Beskatningen af fast Ejendom her i København, hvor der med store Typer fremsættes den Paastand, at Statsejendomsskatten forhøjes med 10,5 pro mille. Forklaringen er den, at Grundskyldspromillen bliver 6 og Ejendomsskyldspromillen 4,5. Disse to Tal lægger det ærede Medlems Blad sammen og siger saa, at Ejendomsskatten forhøjes med 10,5 pro mille. Maaske kunde Korrekturlæsningen foregaa her i Landstinget nu med det samme; det vilde være det letteste, og jeg synes ogsaa, det vilde være passende.

Ordføreren (Ch. Petersen): Baade det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) og det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Stein) besværede sig over den Maade, hvorpaa Arbejdet i Udvalget er foregaaet. Jeg kan ikke erkende, at det er berettiget. Arbejdet er ikke foregaaet paa en saa forceret Maade, at der ikke havde været Tid til Forhandlinger, hvis de to Oppositionspartier i det hele taget havde været villige til at forhandle paa det Grundlag, som de to Lovforslag nu engang afgav; men allerede i et af de første Møder fik vi klart at vide fra begge de to Oppositionspartiets Side, at man ikke agtede at indlede Forhandlinger om disse Lovforslag, men ønskede at pleje Forhandling ud fra nogle Forslag og Forligsbestræbelser, som har været fremme i tidligere Rigsdagssamlinger, og naar man ikke vilde medvirke til at ændre eller forbedre de Forslag, der forelaa, var der ingen Grund til at forsinke Arbejdet i Udvalget eller her i Rigsdagen.

Naar det ærede 5te Medlem for 4de Kreds siger, at det har været vanskeligt for Organisationer og Foreninger, som vilde rette Henvendelse til Udvalget, at faa Lejlighed dertil paa Grund af det Tempo, hvori Arbejdet skulde foregaa, vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at mig bekendt har ingen Forening eller Organisation eller Enkeltperson fremsat Ønske om at faa Foretræde for Udvalget, uden at et saadant Ønske er blevet imødekommet. Udvalget

har jo haft ca. 14 Dage til sit Arbejde, og desuden er Lovforslaget blevet grundigt behandlet i Udvalg i det andet høje Ting.

Stensballe: Jeg skal ikke nægte mig at sige, at det forbavser mig noget, at den højtærede Indenrigsminister mente, at vi skulde ønske at forhandle paa den Maade, at vi fik nogle Bestemmelser indført her og der. Det fremgik af Forhandlingerne her ved første Behandling, at noget saadant kunde der ikke være Tale om. Jeg sagde udtrykkeligt, hvad vi kunde gaa med til, og hvad vi ikke kunde gaa med til at forhandle om, og jeg tilføjede, at jeg gik ud fra, at Forhandlingerne maatte føres paa tilsvarende Maade som i Fjor. Det viste sig, at det kunde de ikke, og derfor var der ikke Grund for os til at gaa videre. Jeg erklærede udtrykkeligt, at saa omfattende Forslag som disse kunde vi ikke deltage i Gennemførelsen af.

Angaaende Udvalgsforhandlingen maa jeg sige, at jeg ikke før har været ude for, at man, naar der om Formiddagen er sagt, at vi skal modtage Deputationer, og at vi ikke kan faa dem Dagen efter, men et Par Dage efter, hvornaar det nu kan blive, saa ikke desto mindre om Eftermiddagen bliver indkaldt til Møde næste Formiddag, hvor det meddeles, at nu kommer de paagældende Deputationer. Jeg har ikke set noget tilsvarende i den Tid, jeg har været i Rigsdagen. Jeg har heller aldrig set, at man modtager Deputationer og indkalder til Samraad med Ministeren to Timer efter, at Mødet har været indvarslet, men det skete forleden Dag.

Stein: Det undrer mig naturligvis ikke, at den højtærede Minister finder Anledning til at ripostere med at korrigere mit Blad. Jeg skal slet ikke tage en Debat op om det. Der kan ske Fejl andre Steder end hos den højtærede Indenrigsminister, men jeg tror, det er adskilligt farligere, at man affatter et Lovforslag, der berører vigtige Befolkningsinteresser, paa en saadan Maade, at det er nødvendigt at korrigere og korrigerer og blive ved at korrigere.

Naar den højtærede Minister opholdt sig ved den Stilling, vi havde indtaget i Udvalget, saa er dertil kun at sige, at han vidste paa Forhaand, hvorledes vi stod. Vi havde sagt det her. Vi havde gjort opmærksom paa, at vi derfor betragtede det som ønskeligt at forlange Udvalg. Naar der fra Regeeringspartiernes Side — efter Aftale med den højtærede Minister, forstod jeg — blev forlangt Udvalgsbehandling, var det ikke